88 - अष्टाशीतितम दशकम्
श्री सन्तान गोपालम्

प्रागे वाचार्य पुत्राहृति निशमनया स्वीय षट् सूनु वीक्षां
कांक्षंत्या मातु रुक्त्या सुतल भुवि बलिं प्राप्य तेनार्चितस् त्वम् ।
धातुः शापाद् धिरण्यान्वित कशिपु भवान् शौरिजान् कंस भग्नात्
आनीयै तान् प्रदर्श्य स्वपद मन यथाः पूर्व पुत्रान् मरीचेः ॥ ॥88-1॥

श्रुतदेव इति श्रुतं द्विजेंद्रं बहुलाश्वं नृपतिं च भक्ति पूर्णम् ।
युगपत् त्व मनुग्रहीतु कामः मिथिलां प्रापिथं तापसैस् समेतः ॥ ॥88-2॥

गच्छन् द्विमूर्ति रुभयोर् युगपन् निकेतम्
एकेन भूरि विभवैर् विहितोपचारः ।
अन्येन तद्दिन भृतैश्च फलौद नाद्यैः
तुल्यं प्रसेदिथ ददाथ च मुक्ति माभ्याम् ॥ ॥88-3॥

भूयोऽथ द्वार वत्यां द्विज तनय मृतिं तत् प्रलापा नपि त्वम्
को वा दैवं निरुंध्यात् इति किल कथयन् विश्ववोढाप्य सोढाः ।
जिष्णोर् गर्वं विनेतुं त्वयि मनुजधिया कुंठितां चास्य बुद्धिं
तत्त्वा रूढां विधातुं परम तम पद प्रेक्षणे नेति मन्ये ॥ ॥88-4॥

नष्टा अष्टास्य पुत्राः पुनरपि तव तूपेक्षया कष्ट वादः
स्पष्टो जातो जनानाम् अथ तद वसरे द्वारका मार पार्थः ।
मैत्र्या तत्रोषितोऽसौ नवम सुत मृतौ विप्रवर्य प्ररोदं
श्रुत्वा चक्रे प्रतिज्ञाम् अनुपहृत सुतः सन्निवेक्ष्ये कृशानुम् ॥ ॥88-5॥

मानी स त्वा मपृष्ट्वा द्विज निलय गतो बाणजालैर् महास्त्रैः
रुंधानः सूतिगेहं पुनरपि सहसा दृष्ट नष्टे कुमारे ।
याम्यामैंद्रीं तथाऽन्याः सुरवर नगरीः विद्ययाऽऽसाद्य सद्यः
मोघोद्योगः पतिष्यन् हुतभुजि भवता सस्मितं वारितोऽभूत् ॥88-6॥

सार्धं तेन प्रतीचीं दिश मति जविना स्यंदने नाभियातो
लोकालोकं व्यतीतः तिमिर भरमथो चक्रधाम्ना निरुंधन् ।
चक्रांशु क्लिष्ट दृष्टिं स्थित मथ विजयं पश्य पश्येति वारां
पारे त्वं प्राददर्शः किमपि हि तमसां दूरदूरं पदं ते ॥ ॥88-7॥

तत्रासीनं भुजंगाधिप शयन तले दिव्य भूषा युधाद्यैः
आवीतं पीतचेलं प्रति नव जलद श्यामलं श्रीमदंगम् ।
मूर्तीना मीशितारं परमिह तिसृणां एकमर्थं श्रुतीनां
त्वामेव त्वं परात्मन् प्रियसख सहितो नेमिथ क्षेम रूपम् ॥ ॥88-8॥

युवां मामेव द्वौ अधिक विवृतांतर्हित तया
विभिन्नौ संद्रष्टुं स्वय मह महार्षं द्विज सुतान् ।
नयेतं द्रागेतान् इति खलु वितीर्णान् पुनरमून्
द्विजायादा यादाः प्रणुत महिमा पांडु जनुषा ॥ ॥88-9॥

एवं नाना विहारैः जग दभिरमयन् वृष्णि वंशं प्रपुष्णन्
ईजानो यज्ञ भेदैः अतुल विहृतिभिः प्रीणयन् एण नेत्राः ।
भूभार क्षेपदं भात् पद कमल जुषां मोक्षणा यावतीर्णः
पूर्णं ब्रह्मैव साक्षात् यदुषु मनुजता रूषितस् त्वं व्यलासीः ॥॥88-10॥

प्रायेण द्वारवत्याम अवृत दयि तदा नारदस् त्वद्रसार्द्रः
तस्माल्लेभे कदाचित् खलु सुकृत निधिः त्वत् पिता तत्त्वबोधम् ।
भक्ताना मग्रयायी स च खलु मतिमान् उद्धवस् त्वत्त एव
प्राप्तो विज्ञान सारं स किल जनहिता याधुनाऽऽस्ते बदर्याम् ॥88-11॥

सोऽयं कृष्णावतारो जयति तव विभो यत्र सौहार्द भीति
स्नेह द्वेषानुराग प्रभृतिभि रतुलैः अश्रमैर् योग भेदैः ।
आर्तिं तीर्त्वा समस्ताम् अमृत पद मगुः सर्वतस् सर्वलोकाः
स त्वं विश्वार्ति शांत्यै पवनपुरपते भक्ति पूर्त्यै च भूयाः॥ ॥88-12॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥